

Danmarks Kommuner med det samme skal udbetales Brændselshjælp — der trænges sikkert til det alle Steder —, men hvor det overlades til hver enkelt Kommune, der underer det mig, at et Parti som Venstre, der flere Hundrede Gange har fortalt, at de var Venner af det kommunale Selvstyre, kan indtage en saadan Stilling. Thi det er ikke kommunalt Selvstyre at berøve Kommunerne en Lov, som de hidtil i stor Udstrækning har benyttet. Men det gaar med det kommunale Selvstyre — jeg ved ikke, om man har Lov til at sige: denne Frase, som med alle den Slags Fraser, at de er fortræffelige paa Møderne, men naar det gælder om at føre dem ud i Praksis, er man ikke saa begejstret for dem. Jeg vil tillade mig at paastaa, at mange af disse gamle Mennesker slet ikke vil kunne forstaa, at Kommunen ikke har Lov til at yde dem den Brændselshjælp, og mange vil komme til at sidde og fryse i Vinter, fordi de ikke har Raad til at købe Brændsel. Og hvis Repræsentanterne i Kommuneraadene — og det er jo meget naturligt og almindeligt — ikke kan holde ud at se disse gamle Mennesker sidde og fryse eller sulte, maa de se at finde Udveje til paa anden Maade at skaffe dem nogen Hjælp. Men den Stilling, de to Partier i Gaar indtog til dette Forslag, synes jeg ikke lover godt for Vinterens Arbejde paa det sociale Omraade.

Vi har jo ikke nogen som helst Grund til at tvivle om, at Ministeriet vil blive siddende, saa længe det har sit parlamentariske Grundlag i Orden. Vi føler os ganske overbevist om, at Regeringen ikke finder paa at løbe sin Vej paa Grund af Træthed, eller fordi Vanskeligheder taarner sig op. Vi føler os fuldstændig trygge, Ministeriet vil blive siddende paa sin Plads, saa længe det har sit parlamentariske Grundlag i Orden, og tage det Ansvar og det Besvær, der er forbundet med at sidde som ansvarligt Ministerium, og jeg kan føje til, at fra vort Partis Side vil det ikke mangle paa al den Støtte, det kan trænge til og vente af os. Vi har ikke nogen som helst Grund til i nogen som helst Maade at berøve Regeringen noget som helst af denne Støtte. Men man ved jo aldrig, hvorledes det vil gaa, Vinteren er jo ikke saa kort, og der opstaar jo mange Farer og opstilles alle de Rendeløkker, man kan finde paa, og skulde nu alligevel Modstanderne have Held til at faa anbragt en saadan Rendeløkke om Ministeriets Hals, saa er Ulykken heller ikke saa stor — ikke fordi vi vil være glade for at miste det, men fordi vi tror, at der er mange flere end os herinde, der ser saadan

paa Ministeriet, at de meget nødig vil se et andet Ministerium ved Magten end det, der sidder i Øjeblikket, og det er min Overbevisning, at deres Villie til og Evne til at sørge for, at det ikke vil vare længe, inden de kommer til Magten igen, sikkert vil vise sig. Det er min Overbevisning, at der er en saadan Tillid til Ministeriet ude i det danske Vælgerfolk, at det ikke behøver at frygte, selv om en eller anden skulde faa sat en Rendeløkke om Halsen paa det.

Jeg tror, det var i Sommer, at jeg saa det ærede Medlem Hr. Pürschel udtrykke sin Glæde over, at nu var der en almindelig Strømkæntring ude over hele Verden, nu blev hele Verden pludselig konservativ, alle flygtede fra demokratiske og radikale Standpunkter over i Konservatismen. Jeg tænkte den Gang: Ja, der maa jo et eller andet oplivende til, for at de Konservative bestandig kan holde Modet ved lige. Hvis der er nogen, der har Brug for Mod og godt Humør, er det de Konservative, og jeg har aldrig forud for et Valg set Udtalelser fra de Konservative, som ikke gav Udtryk for en Overbevisning om, at naar Valget var overstaaet, var de Herrer de stærkeste, og hver eneste Gang omtrent, naar Valget var overstaaet, var det gaaet lige modsat. Der hører meget Mod og godt Humør til for at holde et saadant Liv ud, og jeg tænkte mig, at det ærede Medlem Hr. Pürschels Artikel, som indeholdt dette lyse Billede af Tilstandene ude omkring i Verden: at nu blev alle konservative, var et af disse Midler, hvorved man holder Modet oppe i konservative Vælgere. Jeg beklager, for det ærede Medlems og hans Partifællers Skyld, at der synes at være en helt anden Strømkæntring ved at rejse sig ude omkring. (Afbrydelse: Hvor?) (Afbrydelse: Sverige!) Ja, det er Sverige, jeg tænker paa. Strømkæntringen er saa voldsom, at de svenske Socialdemokrater ligefrem har ondt af deres Modstandere. (Latter). Ja, saadan er det. Det tilfredsstiller mig, at det ærede Medlem Hr. Kragh kan le af det, for det kan jeg ogsaa. Der er en saadan Strømkæntring, selv om De ikke har haft Lejlighed til at læse det i Deres Aviser, for de har saa vidt muligt ikke omtalt det, men jeg læser andre Aviser, hvor det staar; og jeg ved, at Socialdemokraterne har haft ondt af deres Modstandere, fordi det er gaaet dem saa galt, som det er — maaske kender det ærede Medlem slet ikke en saadan Følelse, men det taler da ikke til Skade for mine Partifæller i Sverige, at de nærer en saadan Følelse. Jeg fremhæver det for at gøre det ærede Medlem Hr. Pürschel opmærksom paa, at det synes, som om denne